

Sygnatura akt VI Ka 154/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **22 marca 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Mierz

Sędziowie SSO Grażyna Tokarczyk (spr.)

SSO Bożena Żywioł

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r.

sprawy **I. M.** ur. (...) w T.,

syna K. i A.

oskarżonej z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk przy zast.

art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 8 grudnia 2015 r. sygnatura akt VI K 551/14

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

sygn. akt VI Ka 154/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 8 grudnia 2015 roku sygn. akt VI K 551/14 uznał I. M. za winną tego, że w dniu 10 lutego 2014 roku w R. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania pożyczki, usiłowała doprowadzić (...) w O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12 500 zł. tytułem umowy pożyczki poprzez przedłożenie nierzetelnego pisemnego oświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) w T., o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego oraz wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na negatywną weryfikację wniosku to jest przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11§ 3 kk i art. 37a kk i art. 34§ 1 i § 1a pkt. 1 i § 2 kk i art. 35 § 1 kk skazał ją na karę 6 miesięcy

ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, na podstawie art. 230§2 kpk zarządzając zwrot pokrzywdzonemu przedmiotów oraz rozstrzygając o kosztach sądowych.

Apelację osobistą wniosła oskarżona powtarzając wersję prezentowaną w wyjaśnieniach, a skupioną na tezie, że to pracownicy pokrzywdzonego telefonowali do niej z ofertami pożyczki, a w dniu zdarzenia weszła do punktu (...) jedynie, aby zapytać o to, jaką mają dla niej ofertę. Dodatkowo wskazała oskarżona, że na jej utrzymaniu pozostaje dziecko, a nadto ma kłopoty ze zdrowiem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja oskarżonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził w niniejszej sprawie pełne postępowanie, pozwalające na dokonanie ustaleń faktycznych, zgromadzone dowody poddając ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, w pisemnych motywach wyroku w sposób jasny i pełny prezentując tok rozumowania, który doprowadził do prawidłowych wniosków w zakresie ustalenia sprawstwa i winy oskarżonej oraz kwalifikacji prawnej czynu, którego się dopuściła.

Poprzeć należało zatem negatywną ocenę wyjaśnień oskarżonej, które raziły wręcz naiwnością, a to, że jedynie chciała zapytać o pożyczkę, a nie ją uzyskać, do czego przecież nie tylko zbędne byłoby uruchamianie procedury weryfikacji, ale również uzyskiwanie od oskarżonej podpisu pod dokumentacją potwierdzającą jej dane, w tym tak istotne dla udzielenia pożyczki, jak te dotyczące zatrudnienia i uzyskiwanych dochodów. Nie da się również obronić twierdzenia, że sprawdziła dane na podpisanym dokumencie, ale nie dojrzała tych informacji, co więcej nie sposób przyjąć, że mogła oskarżona nie mieć rozeznania skoro, co podkreślała w toku procesu, korzystała wcześniej z pożyczek i jej spłacała.

Wreszcie wyjaśnieniom oskarżonej przeczą zeznania bezstronnych świadków S. K. i A. S., te w trakcie procesu weryfikacji pozyskały wiedzę, że oskarżona nie pracuje w deklarowanej firmie i to od trzech lat, a (...) nie jest pierwszą firmą weryfikującą owo zatrudnianie, co więcej oskarżona telefonicznie dopytywała się o pożyczkę, a kiedy dowiedziała się o problemach z potwierdzeniem zatrudnienia, dodatkowo zapewniała, że takie posiada, ale z uwagi na zmianę charakteru pracy wyniknął problem ze wskazaną weryfikacją.

Oskarżona w chwili ubiegania się o omawianą pożyczkę nie była nigdzie zatrudniona, nie uzyskiwała dochodów, co więcej na jej utrzymaniu pozostawało dorosłe dziecko, w takich okolicznościach niewątpliwie nie miała zdolności kredytowej, a tym samym możliwości wywiązania się ze spłaty. Zatem złożone przez oskarżoną nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków, które miało istotny wpływ dla udzielania wskazanego wsparcia finansowego, gdyż stanowiło podstawę ustalenia zdolności do spłaty zobowiązania, miało na celu również wprowadzenie pożyczkodawcy w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy, której zawarciu i niekorzystnemu rozporządzeniu mieniem zapobiegła jedynie negatywna weryfikacja przeprowadzona przez pracowników pokrzywdzonego.

Podsumowując, Sąd Okręgowy nie uwzględnił twierdzeń apelacji, uznając, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie oraz trafnie wykazał, że oskarżona wypełniła znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk.

Na akceptację zasługuje również orzeczenie o karze. Przypisane oskarżonej przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat, zgodnie z zastosowanym przez Sąd art. 37 a kk jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1, 2 lub 4.

W wypadku oskarżonej słusznie Sąd I instancji doszedł do wniosku, że dla osiągnięcia celów kary wystarczające jest orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju, niż wynikająca z ustawowego zagrożenia, a w tym wypadku kary

ograniczenia wolności. Kara ta w rozmiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości zachowania oskarżonej oraz stopnia zawinienia, spełni również swe cele w zakresie jej oddziaływania społecznego, a przede wszystkim indywidualnego, należycie wykazując karygodność zachowania, konieczność ponoszenia konsekwencji za czyny przestępcze, co na przyszłość winno powstrzymać oskarżoną od podobnych zachowań.

Przedstawione przez oskarżoną okoliczności w postaci pozostawiania na jej utrzymaniu dorosłego dziecka oraz te dotyczące stanu zdrowia, nie tylko nie mają znaczenia dla ustalenia sprawstwa i winy, ale również dla rozstrzygnięcia o karze.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok o kosztach postępowania odwoławczego orzekając po myśli art. 636 § 1 kpk, wedle którego w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy.